

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 12. Concilium Anti-Ignatianum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

§. XII.

Sæculum IX.
A.C. 861.*Concilium Anti-Ignatianum.*

Haud longo post tempore Photius Concilium in Ecclesia Apostolorum Constantinopoli celebrat, in quo Episcopi trecenti decem & octo annumeratis Papæ Legatis adfuerunt. Imperator quoque aderat cum omnibus Magistratibus & magna populi frequentia. Omnibus congregatis ad Ignatium Prætor Baanes, & quidam alii vilis conditionis mittuntur, qui ad eum dicunt: *Magnum & Sanctum Concilium vocat te, veni actutum, & ad ea, quæ contra te afferuntur, responde.* Ignatius respondet: *Edicite, obsecro, quomodo veniam, & cujus personam sustineam, Episcopi, Presbyteri, vel Monachi?* Illi respondent: *Nescimus; sed interrogabimus, & responsum tibi feremus.* Altera die redeuntes dicunt: *Antiquæ Romæ Legati tibi præcipiunt, ut ad Concilium Oecumenicum sine mora venias, eo habitu, quem te decere propria tibi conscientia suggerit.* Illico Ignatius vestem Patriarchalem induit, atque iter pedibus ingreditur Episcopis, Presbyteris & permultis Monachis sæcularibusque comitantibus. Ecce autem ante Ecclesiam S. Gregorii Nazianzeni, ubi Crux in media platea supra columnam marmoream posita erat, procedenti occurrit

Sæculum IX. rit Joannes Patricius cognomento *Coxes*
A. C. 861. dicens, missum se ab Imperatore, ipsi
 mortem denunciari jubente, si alio habi-
 tu quam simplicis Monachi in Concilio
 se sistere auderet. Paruit Ignatius, & a
 Joanne ad Concilium duci se passus est.

Libell. venit, Laurentius Presbyter & duo Ste-
Theogn. to. phani, unus Subdiaconus, & alter Lai-
8. Conc. p. cūs ad eum missi dixerunt: *Quomodo au-*
1266. *sus es vestibus Sacris indui condemnatus*
& propter tot crimina depositus? Tum
 vi adhibita ex eorum, qui eum comita-
 bantur, manibus raptum, solum dedu-
 cunt in conspectum Michaelis Imperato-
 ris, qui statim in S. Virum convicia inges-
 sit. Dixit Ignatius, dura verba tormen-
 tis tamen esse molliora. Tum Impera-
 tor aliquantisper mitior eum in scamno
 ligneo considerare jubet.

Brevi sermone interjecto, facta est
 Ignatio potestas Legatis Rodoaldo & Za-
 chariæ colloquendi. Ille interrogat,
 quare Roma Constantinopolim iter su-
 scipissent; cui respondent: *Legati su-*
mus Nicolai Papæ, qui nos ad causam tuam
judicandam misit. Rursus ille quærere,
 an litteras Papæ ad se attulissent. Et
 Legati respondent, nullas se ad ipsum
 attulisse litteras, quia non ut Patriarcha,
 sed tanquam depositus a Concilio Pro-
 vincia suæ haberetur. Se vero secun-
 dum

dum Canones judicatu-
 rous. Tunc Ignatius: *Ergo prius ejicite adulterum* (nempe Photium) *quod si non potestis, nolite esse Judices.* Legati manu extensa Imperatorem ostendentes dicunt: *vult, ut Judices simus.* (*) Tum qui Imperatorem circumstabant, Ignatium qua precibus qua comminationibus urgere, ut datis litteris se munere suo abdicaret; cumque operam perderent, conversi ad Metropo-

Sæculum IX.
 A. C. 861.
 Ignatius in
 Judicio.

C 5

tropo-

(*) Ecce! Imperator Græcorum vult, ut Legati Pontificis Romani in hac causa Judices sint. Quamvis vero ex his omnibus & sequentibus mala Imperatoris, Photii, & Græcorum fides factis appareat, nihilominus etiam liquet, ipsos percipiisse cum Sede Romana Communionem conservare, si res hæc cum ipsorum dominandi libidine (siquidem Titulus Episcopi novæ Romæ, vel Oecumenici, quem aliqui Patriarchæ Constantinopolitani usurpabant, nihil aliud erat quam nova stultitia) conciliari potuisset. Ad hanc vero Antiquæ Romæ Communionem jam ante occulte sed auspiciato rediisse vulgatum est anno 1754. Serenissimum Principem Fridericum, modo regnantem Landgravium Hasso-Cassellanum, cujus Parentis Wilhelmi VIII. obitus hoc anno 1760. nunciatur. Hæc conversio pensatis omnibus adjunctis (quippe nihil nisi solius veritatis vis hunc Principem ad amplexum Religionis Catholicæ impellere potuit) ingens contra Protestantes est præjudicium. Quam vero optandum fuisset, ut

Sere-

Sæculum IX.
A. C. 861. tropolitans jurgabantur; *forſan pati potuiſſetis*, inquiebant, *ut ſe abdicaret*, & modo ipſum Patriarcham vobis expetitis. Metropolitæ reſponderunt: *ex duobus malis nobis imminentibus, ira Imperatoris, & ſeditione populi, minus elegimus. Sed vos Patriarcham Sedi ſuæ reſtituite, & cura noſtri non angat vos.* Rurſus Imperatoris præfecti Ignatium exhortari, & petere ab ipſo ſcriptam abdicatiſſionis formulam, ut Photius quietam poſſeſſionem Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ conſequeretur. Sed illo conſtanter reſucante ſolutus eſt Conventus, & nihil amplius illa die actum.

Per dies complures tenuit contentio. Verum cum Ignatii conſtantia frangi non poſſet, iterum vocatur ad Concilium miſſis ad ipſum iisdem miniſtris, nempe Laurentio & duobus Stephanis, tanquam Judicum famulis. Reſpondit Ignatius, ſe non iturum, quod videret, Judices nullatenus ſecundum Regulas Eccleſiaſticas agere. *Necdum enim*, inquiebat, quaſi præſen-

Sereniſſimo Fidei Catholicae Confeſſori in Actis, ut vocant, Aſſecurationis meliores futuri Regiminiſſionis conditiones fuiſſent aſſertæ, & non adempta libertas, jure naturæ patri competens, qua curare potuiſſet, ut tres filii Principes in Religione Catholica inſtituerentur, converterentur, & confirmarentur!

præsentibus Papæ Legatis loquens, *Usur-* Sæculum IX.
patorem non ejecistis; imo cum ipso epula- A. C. 861.
mini, & adhuc longe positi munera ejus ac-
cepistis; misit quippe vobis adhuc Redeste
hærentibus vestes & Reliquias. Non agno-
sco vos Judices. Ad Papam me ducite,
cujus Judicio subibo lubens. Cuncti, qui
apud Ignatium erant, idem se sentire &
velle profitebantur, & Ignatius illos, qui
se vocatum advenerant, rogavit, ut le-
ctionem epistolarum, quas episcopis mit-
tebat Summo Pontifici reddendas, au-
dirent. In iis adducebat Epistolam In- Sup. l. XXI.
nocentii Papæ pro causâ S. Chrysoftomi, S. 50.
ubi dicebat, non teneri ipsum prius in
Judicio se sistere, quam in Sedem suam
fuiisset restitutus. Item Canonem quar-
tum Sardicensem; si quando Episcopus
depositus objecta diluere paratus sit, non
prius alium in ipsius Sedem esse intru-
dendum, quam Episcopus Romanus Sen-
tentiam pronunciaffet. Tum obtestaba-
tur Ignatius Delegatos a Concilio, ut
hasce litteras ad manus Papæ deferri cu-
rarent.

Episcopis postea & Magistratibus assi-
 due instantibus, ut ad Concilium se con-
 ferret, dixit: *Canones nunquam legisse*
videmini. Regula est, Episcopum, cum
ad Concilium citatur, a duobus Episcopis
& ter vocari debere. Vos vero per duos ho-
mines, quorum unus Subdiaconus est, & al-
ter

Sæculum IX.
A. C. 861.

Ignatii
Causa.

ter Laicus, me vocatis. Cumque testes producerentur, qui juramento affirmare se velle dicerent, Ignatium nullo confecto decreto Electionis fuisse ordinatum, respondit: *Quinam sunt hi testes? quibus fidem facient? quis Canon Imperatorem testes producere jubet? Si Episcopus non sum, nec tu Imperator es, nec isti & nec ipse Photius Episcopi sunt; omnes enim manibus meis, indignis quidem, consecrati estis. Si Usurpator ex gremio Ecclesiae esset, lubentissime cederem; quomodo autem hominem alienum Jesu Christi ovibus pastorem dare possum? de numero Excommunicatorum & Anathematizatorum est. E cœtu Præfeſtorum Laicorum evocatus, a viro anathematizato & deposito ordinatus est. Cum Metropolitans eo adduxit, ut ipsum Episcopum vellent recipere, datis litteris & jurejurando promittere coactus est, nihil se, me non consentiente, acturum, & pro patre habiturum. Attamen vix dies quadraginta ab ejus Ordinatione effluxerant, cum publice me deposuit & absentem anathematizavit. Ipso jubente exemplar hujus promissi e manibus Archiepiscopi Cyziceni ea violentia ereptum, ut nihil propius fuerit, quam ut etiam digiti illud tenentis avellerentur; quem deinde deposuit. Alios terroribus, alios donis permovit, ne ultra illius jurati promissi meminissent. Post hæc omnia*

Episco-

Episcopi juncti Magistratibus & deinde iterum Episcopi soli Ignatium urgent, ut Scripto se Episcopatu abdicaret. Tandem omnes domum se conferunt.

Sæculum IX.
A. C. 861.

Nicot. 1206

Inde diebus decem elapsis & Ignatio in Concilium perducto, contra eum producuntur septuaginta duo testes jam a longo tempore sollicitati, omnis conditionis homines, aliqui de fæce populi, alii ex ordine Senatorio, quorum Duces erant duo Patricii, Leo Creticus & Theodotacius, exinde officiorum Magister. Hi singulatim admissi juramento affirmarunt, Ignatium sine ullo Electionis Decreto fuisse ordinatum. Tum legi jubetur trigessimus Canon Apostolorum, in quo statuitur, ut Episcopus, si ad capiendam possessionem Ecclesiæ usus est opera potestatis Sæcularis, deponatur & excommunicetur. At suppressa sunt ultima verba subjecta: *Et omnes illi excommunicentur, qui cum ipso communicaverint;* nempe quia omnes ipsimet communicaverant cum Ignatio, quem annis undecim Patriarcham suum venerati fuerant. Tandem longo tempore jurgati contra Ignatium depositionis Sententiam pronunciant. Mox Procopius Subdiaconus, quem olim ob vitæ insaniam & mores profanos deposuerat, stans retro cœpit ejus humeris pallium & reliquas vestes Sacras detrahere, & clamare;

Deponitur.

Ana-

Sæculum IX.
A. C. 861.

Anaxios, id est, indignus! secundum Definitionis formulam. Legatis Zacharia & Rodoaldo cum quibusdam aliis idem clamantibus & condemnationem confirmantibus, Ignatius stabat in medio cooperatus centonibus, quos ei prius de industria iniecerant.

§. XIII.

Hujus Concilii Canones.

Nic. ep. 10.
p. 355.

Altera quoque Sessio habita, in qua de Cultu imaginum non serio, sed in speciem egerunt; hanc enim causam petendi Legatos Imperator obtenderat, et si vix ulli superessent Iconoclastæ. In ea igitur Sessione ex composito lecta est Epistola Papæ ad Imperatorem data, cujus in superioribus Sessionibus nulla mentio facta, sed misere truncata & corrupta, ita ut nihil appareret, quod Ignatius faveret, aut Photio adversaretur. Concilii vero Acta in duas partes divisa sunt, quarum una ad Ignatium & altera ad Imagines pertinet; hinc forte etiam Concilium primum & secundum in Basilica Apostolorum celebratum nominatur.

ap. Th. Bals.
p. 549.

Zonar. p.
238.
s. 7.

Canones Septendecim conditi, quorum plerique ad Monachos & Monasteria spectant. Nulla sine consensu Episcopi ædificentur Monasteria, & in Tabulario Episcopatus Commentarius omnium Bonorum Monasterii asservetur. Episcopis